Ч. 24. Четвер 14 (1) лютого 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Причинок до істориї реформи виборчої. — Події в Росиї. — Отворене сесиї анґлийского парляменту.

Бувший ческий посол др. Крамарж, голова ческого клюбу підчас минувшої каденциї Ради державної поміщає тепер в „Narod. List-ах" ряд статей о реформі виборчій і ческім клюбі. В першій статі обговорює він історию реформи виборчої після проєкту бар. Ґавча і ґр. Біляндт-Райдта. Др. Крамарж каже, що проста більшість (в жовтни 1905) яка заявила ся за пильним внесенем Чехів в справі заведеня загального рівного і тайного права виборчого, а не обава перед улицею, була міродайною для правительства бар. Ґавча, що оно відступило від свого становища, яке заняло було в дебаті над сим внесенем. Вже давно перед віденьскою демонстрацию дав ся бар. Ґавч з кількома парляментаристами почути з своїм наміром завести рівне право виборче, хоч правда з тим застереженем, щоби Німців не обмежено на тілько мандатів, кілько би їм припало після числа душ.

Первістний проєкт правительства, котрий, що правда, позістав тайною, був для Чехів далеко користнійший як внесена предлога: ріжниця межи славяньским а неславяньским бльоком була тоді більша як пять мандатів, а др. Крамарж мав надію ще більше поліпшити становище Чехів через збільшене польских мандатів з Галичини. Зміна проєкту на некористь Чехів наступила длятого, щоби дрови Дершатї дати можність вступити до кабінету. Але др. Пацак заявив на основі постанови Чехів, що він внаслідок тої зміни портфелю не приймає а через то розбила ся перша проба спарляментаризованя міністерства. Він старав ся всїма силами наклонити правительство дати Галичині тілько мандатів, щоби відпала головна причина непримиримого становища Поляків, але надармо.

В Москві, як вже звістно по части з депеш, побідила вповні при виборах виборців до Думи державної конституцийна опозиция або т. зв. кадети. Всї 180 вибрані виборці належать до партиї конституцийних демократів. На послів до Думи мають бути вибрані з Москви: кн. Павло Долгоруков, проф. Кізеветтер, адв. Макладев і робітник Матвеєв.

Та й взагалї чим близше до виборів тим більше показує ся, що вибори виборців не конче так пішли, як того бажало собі правительство, мимо того що власти правительственні старали ся всїма силами робити пресию на виборців і допускали ся всїляких надужить. Так н. пр. доносить „Реч", що в Харкові засудив ґен.-ґубернатор 15 людий на кару по 100 руб. за то, що они розмавляли о виборах. В Дінабурзї, на жадане ґен.-ґубернатора вичеркнено з лїсти виборців поступового кандидата. На Поділю арештовано кандидатів опозицийних. В Самарі усунено зі служби 11 урядників державних за то, що кадети поставили їх кандидатури. З тої самої причини зажадав ґубернатор Казаня усуненя начальників громад і зажадав від полїциї, щоби постарала ся о то, аби вибрано жовтняків. Тим, що не уміли читати, вручала полїция картки з назвищами жовтняків. Консистория духовна в Нижнім Новгороді відставила сьвященика Владимірского до суду за то, що єго в місті Арзамас поставлено яко кандидата кадетів.

З Петербурга доносять: Партия кадетів в Петербурзї приняла на свою лїсту М. Ковалевского і сьвященика Петрова. Лїста тота виказує слїдуючі імена: Гессен, Ковалевский, Кутлєр, Петров, Родічев і Струве. Крім того хотять кадети відступити один мандат куриї робітничій.

Розбої, напади і арештованя не устають і дальше. Так доносять з Батума, що коли з француского корабля „Кремiє" перенošено паку з грішми призначену для банку в Тифлїсї.

Тома і єго нещасте.

(З німецкого — Петра Розеґґера).

Тома Ляндштеттер їхав гостинцем на малім, однокіннім, стирийскім візку. Липневий день був душний та горячий, а над горами висїли тяжкі, понурі хмари. Одинокий ясний облак, що як казочний, небосяглий вершок сніжиці сторчав серед долини, клав сїрі блиски на отїнений провал. А від того сьвітла волікла ся за возом і конем легесенька тїнь. Високо на склонах гір вершки сосен били ся об себе, на дорозї зривав ся тілько хвилями подув вітру і ніс запах диму та піднимав нестерпні тумани куряви.

Тома цьвіхав батогом у воздусї, щоби шкапа швидше бігла. Він побоював ся бурі, а тут візка не було чим накрити, тим більше що коло него кулила ся, окинена деркою, єго молода, недужа жінка.

Погода того лїта була як в пустини, а чув по дорозї, що щось недоброго скоїло ся в долині ріки Гільм, куди він змагав. Вода, яка плила з тої єго родимої долини, котила ся тяжко й поволи, та заливала береги брудними филями, лишаючи по луках сухе галузє, кору і кусники дерева.

Два дни тому назад Тома виїхав з Отилією з Альтлєхен, в долині Гільму, до Шельбаду в низинах на похорон. Ховали там батька єго жінки, властителя реальности. А кілька годин по похороні, коли Отилія мала сїдати на віз і хотїла перед дверми дому ще завязати сильнійше клунок, упала безсильна, як колода. Тома вхопив єї на рамена, але руки й голова їй повисли, а в отворених до половини очах було видко лише білка; рівночасно в затиснених губах показала ся піна.

Сусїди, що їх обступили, почали вже шептати, щоби захристиян дзвонив в жалобні дзвони, коли нагло віддих почав Отилїї вертати, вона прийшла до памяти, потерла рукою лице і глянувши здивована своїми великими очима на чоловіка, спитала:

— Що стало ся? Я спала?

Пізнїйше прийшло Томі на думку, як добре було єму в тій хвили. Не здавав собі справи, чув лише, що був тоді зовсїм як з каменя. До серця дійшло аж тоді, коли вона очуняла, а люди тут і там говорили, що та женщина бідна, бо має таку слабість, „що кидає". Се була навіть перша єго думка: епілепсия! Кількож то людий міг собі пригадати, у котрих бачив падачку, і то було так само. Напад жалю по причині смерти батька викликав певно сю слабість, а тепер ті напади будуть від часу до часу повтаряти ся.

— Тепер можеш, хлопе, просити Бога о терпеливість, тепер звалив ся на тебе з неба тяжкий хрест!

Так говорив місцевий гробар тонким голосом, бо як одинока урядова особа, що була при тім, уважав собі за обовязок сказати якесь важне слово і подати бідним людям християньску розраду. Кілька сусїдок потакувало єму: хто раз дістав тої страшної хороби, мусить з нею йти до гробу. При кождій нагоді, при кождій радости і кождім смутку прийде напад і нещастна жінка буде мати покалїчені губи ціле житє і ґузи на голові від упадку і викривлені уста від конвульсиї! Найлїпше ще за кождим разом відогнути їй великий палець і наплювати в долоню, щоби бодай „нечистий" не мав до неї приступу.

З такою потїхою Тома від'їхав. Коло него лежала жінка, що була трохи втомлена і легко тремтїла. Коби тілько єї довезти щасливо до Альтлєхен; там при домовім огнищи, в сусїдстві мудрого лїкаря Бальдмана буде їй лїпше. Але то все віддалене о кілька годин а буря надтягає і тяжить над горами як журба на серци. Коби дістати ся бодай до господи в Бріль!

Заки там доїхали, стрітили двох жандармів, що вели якогось мужчину. Руки мав звязані на плечех, а брунатний капелюх сильно затиснений на очи.

Тома глянув на него, зробив якийсь живий рух і знову сїв. Жінка відсунула хустку і сказала:

— То на правду сьмішне!

— Вже тобі лїпше, що?

— Але який подібний! Можна би гадати, що той, котрого повели — як би то був твій брат, Гнат...

— Також щось тобі приходить до голови? — сказав Тома здивований. Впрочім не додав нї слова, бо стали падати великі каплї.

Що се може бути? — міркував він. — Що там стало ся? Бо то він був певно. Атже відвернув ся, коли побачив наш віз. Гніває ся, чи що — що не може менї в очи подивити ся.

двох узброєних людий кинуло ся на урядника, забрали паку з 40.000 франків, сїли борзо до воза і втекли. — Коло Новоросийска викрито в якімсь дворі помешканє заговірників. Знайдено там заказані книжки і часописи, револьвери, набої і т. п. Господиню того двора, якусь Николаєвску арештовано. Після донесеня петербургскої Аґенциї телеґрафічної викрито онодги в помешканю ґр. Віттого укриту в печи пекольну машину, наставлену так, що мала на другий день вибухнути.

Вчера в полудне відбуло ся в Льондонї торжественне відкритє сесиї анґлїйского парляменту. Король і королева явили ся в торжественнім походї в парляментарнім будинку і тут після середновічного церемоніялу відбуло ся відкритє сесиї. Король відчитав престольну бесїду, в котрій зазначив насамперед добрі відносини зі всїма державами та згадав о землетрясеню в Кінґстонї, причім підніс з признанєм скору поміч Сполучених Держав. Згадав відтак про гостину еміра Афґанїстану і сказав дальше:

„Поважні справи, дотикаючі функціонованя нашої системи парляментарної настали внаслїдок злощасної ріжницї поглядів обох палат. Мої міністри розслїджують тепер сї поважні справи і шукають способу залагодженя трудностий“. — Престольна бесїда заповідає відтак ряд нових законів, як: закон в справі управильненя сили правильного і помічничого войска, відтак зарядженя покликуючі ірляндский нарід в більшім як доси степени до веденя краєвих справ. Також системи адмінїстрацийна і фінансова мають бути уліпшені. Наконець заповідає престольна бесїда реформу університетских наук в Ірляндиї, управильненє часу працї в копальнях, поправу відносин мешкальних і предложенє в справі участи женщин в льокальних корпорациях.

Новинки.

Львів, дня 13-го лютого 1907

— Іменованя. Львівский висший суд краєвий іменував практиканта концептового дирекциї полициї у Львові Тадея Дзержиньского, практиканта концептового дирекциї скарбу в Нов. Санчи Антона Вавжинецкого, практиканта концептового дирекциї скарбу в Чернівцях Кароля Слявіка, і практикантів судових: Генриха Дамма, дра Льва Розенцвайґа, Йос. Терлецкого, Йос. Кравецкого і Стефана Залеского авскультантами львівского округа висшого суду краєвого.

— Нова управа домен державних. Внаслїдок розпорядженя мінїстерства рільництва утворено в Пасічній (почта і телеграф в місци) нову управу лїсів і домен державних, обнимаючу домени Пасічна і часть домен Зелена, т. є. долину Хрепелів. Управа тота розпочала своє урядованє з днем 24 січня с. р.

— З зелїзниць державних. З вчерашним днем здержано аж до відкликаня загальний рух на шляху межи Львовом а Яворовом і межи Лужанами на Буковинї а Залїщиками. Пристанок „Куткор“ на шляху Львів-Красне замкнено для руху особового і пакункового аж до відкликаня.

— Дрібні вісти. Уряд почтовий Львів ч. 12 входить в житє з днем 14 лютого на час засїдань соймових. — У всїх полках піхоти спільної армії, в полку цїсарских стрільців і в полках босаньскої піхоти має бути утворена одна посада майора більше, в наслїдок чого поправить ся аванс капітанів. — В Ґлеґові вибухла заковязь карку (менінґітіс); вчера занедужало там на ту хоробу 10, умерло 11 людий, а в шпитали лежить загалом 71 осіб. Кілька случаїв тої хороби було в Оломуцу а також і у нас в Дрогобичи. — Шестистрільний револьвер, котрий забув в дорожці якийсь гість, котрого візник відвіз до Германчука під Камінкою Струмиловою, зложено на полициї. — Скажений пес покусав 12-лїтного Станислава Вінцковского, сина підмайстра мулярского. Хлопця відвезено до заведеня дра Буйвіда в Кракові. — Онодги вечером помер на ул. Лїндого скоропостижно 59-лїтний Станислав Куркевич, субект цукорничий, внаслїдок удару серця. Тїло відставлено до заведеня судової медицини.

— Бранка в 1907 р. відбуде ся в слїдуючих реченцях: В округзї ц. і к. команди 10 корпуса в Перемишли: в Калуши в днях 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8 і 9 марта; у Войниловї 11, 12, 13 марта; в Рожнїтові 14, 15, 16 марта; в Долинї 18, 19, 20, 21 марта; в Болехові 23, 26, 27 марта; в Стрию 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 цьвітня; в Сколю 12, 13, 15, 16, 17, 18 цьвітня; в Журавнї 19, 20, 22 цьвітня; в Жидачеві 24, 25 цьвітня; в Миколаєві 27, 29, 30 цьвітня; в Кривчі 16, 18, 19, 20 марта; в Перемишли 21, 22, 23, 26 марта і 3, 4, 5, 6, 8 цьвітня; в Добромили 10, 11, 12, 13, 15, 16 цьвітня; в Бірчи 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25 цьвітня; в Стрижові 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8 марта; в Ряшеві 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 22, 23, 26 марта; в Лютовисках 1, 2 марта; в Устриках 4, 5, 6 марта; в Балигородї 8, 9, 11, 12 марта; в Лїську 14, 15, 16, 18, 19 марта; в Сяноцї 20, 21, 22, 23, 26 марта і 3 цьвітня; в Буківску 5, 6, 8, 9 цьвітня; в Римановї 11, 12, 13, 15 цьвітня; в Коросни 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27 цьвітня; в Старім Самборі 1, 2, 4, 5, 6, 7 марта; в Турцї 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18 марта; в Самборі 20, 21, 22, 23, 26, 27 марта і 3, 4, 5, 6 цьвітня; в Підбужи 8, 9 цьвітня; в Дрогобичи 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20 цьвітня; в Медениціях 22, 23, 24 цьвітня; в Раві руск. 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16 марта; в Янові 18, 19, 20 марта; в Городку Яг. 22, 23, 26 марта і 3, 4 цьвітня; в Яворові 6, 8, 9, 10, 11 цьвітня; в Краківци 13, 15, 16, 17 цьвітня; в Мостисках 19, 20, 22, 23, 24, 25 цьвітня; в Судовій Вишни 26, 27, 29, 30 цьвітня; в Рудках 3, 4, 5, 6 цьвітня; в Комарні 8, 9, 10, 11 цьвітня; в Низьку 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9 марта; в Радимнї 3, 4, 5, 6 цьвітня; в Порохнику 8, 9, 10 цьвітня; в Сінявї 12, 13, 15, 16, 17 цьвітня; в Ярославі 19, 20, 22, 23 цьвітня; в Любачеві 10, 11, 12, 13, 15, 16 цьвітня; в Чесановї 18, 19, 20, 22, 23 цьвітня.

В округзї ц. і к. команди 11 корпуса у Львові: В Збаражи 1, 2, 4 5, 6, 7, 8, 9 марта; в Будзановї 11, 12, 13, 14 марта; в Теребовли 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23 марта; в Скалатї 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13 цьвітня; в Тернополи 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29, 30 цьвітня; — в Снятинї 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13 марта; в Печенїжинї 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22 марта; в Косові 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23 цьвітня; в Жабю 25, 26 цьвітня; в Коломиї 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23 марта і 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 цьвітня; — в Сокали 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16 марта; у Львові містї 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26 марта і 3, 4, 5, 6, 8, 9 цьвітня; у Львові повітї 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24 цьвітня; в Мостах вел. 4, 5, 6, 7 марта; в Жовкві 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18 марта; — в Глинянах 1, 2, 4, 5 марта; в Перемишлянах 7, 8, 9, 11, 12, 13 марта; в Бурштинї 15, 16, 18, 19, 20 марта; в Болшівцях 22, 23, 26 марта; в Рогатинї 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 цьвітня; в Підгайцях 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25 цьвітня; — в Бібрцї 1, 2, 4, 5, 6, 7 марта; в Ходорові 9, 11, 12, 13, 14 марта; в Бережанах 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26 марта і 3, 4, 5, 6, 8 цьвітня; — в Надвірнїй 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13 марта; в Галичи 15, 16, 18, 19, 20, 21 марта; в Станиславові 23, 26 марта і 3, 4, 5, 6, 8 цьвітня; в Богородчанах 10, 11, 12, 13,

---

Могло менї лише здавати ся. Ет, нема о чім думати...

Вкінци прибули до господи в Бріль і застали нелад, замішанє... Наймита не можна було знайти, отже Тома заїхав під широкий дах шопи, зніс жінку з воза і підпираючи єї, повів поволи до хати.

— Так спокійно собі їдете, що?

Тими словами повитав єго господар, що сопучи голосно, бігав від дверий до дверий. Відтак додав:

— В долинї Гільму мав страшно виглядати. Чи то правда? Кажуть, що ціле Альтлехен засипане...

— Що ви балакаєте? О нїчім не знаю, вертаю з низин. Що кажете, господарю? Оповідайте!

Властитель господи в Бріль знав дуже богато. Всї, що того дня прибули в долину Гільму, оповідали і не могли досить наоповідати ся. Перший знав, що гора осунула ся і погребала ціле село; другі говорили, що Альтлехен просто перестало єствувати.

— Яка гора осунула ся? Що перестало єствувати? — кликав Тома горячо, але господар більше нїчого не знав. — А мій брат, вівчар?

— А, Гнат, годі повірити тому, що оповідають. Мав убити сусїда...

— Якого сусїда? Коли? За що?

Подробиць властитель господи не знав. Люди так страшно спішили ся, боячись, що озеро виступить з берегів і затопить цїлу долину разом з гостинцем.

— Яке озеро?

— Ну, то значить, що гора упадаючи, розприснула воду і повисше, де лежало Альтлехен, збирає ся озеро і коли прірве ся гать, цїла долина аж до Брілю найде ся в найбільшій небезпецї. Він, господар, бачив рано воду у рiчцї; була така мала, що пструги лежали на піску, здихаючи із спраги. Вже більше як годину вода прибуває дуже швидко і як ще зірве ся буря, то не знати, що буде.

Тілько вмів сказати властитель господи. Довше не міг устояти на місци, бігав швидко по цїлім домі і кричав на слуг, щоби переносили річи до будинків, положених висше. Господиня двигала постогнуючи срібло і складала єго до великого коша, а дві дївчини виганяли з обори корови й телята і гнали їх в гори.

Тома, господар з Альтлехен, стояв як вкопаний.

— В тім домі є самі божевільні! — відозвала ся єго жінка з резиґнацією. — Їдьмо, Томо, до дому. Диви, дощ вже не такий страшний.

Глянув на неї. Виглядала зовсїм так, як перед недугою, не була вже цїлком налякана. Там, де все тремтять зі страху, она була спокійна. І напад не прийшов.

Але може прийти, думав Тома, не можна бути певним анї хвилї. Нещастє за нещастєм! Таке велике, що нї оден чоловік не годен собі єго уявити... І та недуга має лишитись? А, то все одно, нема дому, челяди, маєтку, можемо й ми гипути, нехай все разом западе ся!

— Добре, Отилїо, їдьмо! — відповів.

Розбурхані води зроблять з ними швидко конець. Так найлїпше: він не хоче нїчого видїти і — нїчого чути. Все разом одно стерво...

В таку страшну зневіру попав господар з Альтлехен.

Належні гроші кинув сердито на стіл. Недопите вино лишили в склянках, сїли на віз, поїхали.

Падав дрібний дощик, так що слизька дорога вимикувалась. В лїсї було тихо, серед розступаючих ся хмар проглядало николи синє небо. Пахли ялицї.

Тома поганяв коня сердито, хоч той гонив останками сил. Жінка положила єму руку на рамени:

— Не силуй єго, Томо, диви, він вже не може скорше...

— Най єго дїдько возьме! — воркнув. — Най то всьо разом дїдьки возьмуть!

— Ти міг би трохи уповати на Бога, чоловіче!

— Хиба я ще злий чоловік! І що я тепер зискав! То, що з хорою жінкою мушу йти на жебри, а в додатку маю ганьбу! Як сьвіт сьвітом, не було в нашій родинї убийника! А тут нараз дїдько всьо, що міг, звалив на нас. Єй Богу, як вода прийде, їду просто з конем в найбільшу грубінь!

(Конець буде).

15, 16, 17, 18, 19 цьвітня; в Городенці 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8 марта; в Обертині 11, 12, 13, 14 марта; в Товмачи 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26 марта і 3, 4, 5, 6, 8, 9 цьвітня; — в Золочеві 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16 марта; в Бродах 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26 марта і 3, 4, 5, 6, 8 цьвітня; — в Залізцях 10, 11, 12, 13, 15, 16 цьвітня; — в Зборові 18, 19, 20, 22, 23, 24 цьвітня; в Камінці Струм. 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12 марта; в Буську 14, 15, 16, 18, 19 марта; в Бучачи 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19 марта; в Чорткові 21, 22, 23, 26 марта і 3, 4, 5, 6, 8 цьвітня; в Заліщиках 10, 11, 12, 13, 15, 16 цьвітня; в Товстім 18, 19, 20, 22, 23, 24 цьвітня; в Борщеві, 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11 марта; в Мельници 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20 марта; в Копичинцях 22, 23, 26 марта і 3, 4, 5, 6 цьвітня; в Гусятині 8, 9, 10, 11, 12, 13 цьвітня.

— **Арештоване.** В Кутах арештовано люстратора лісів державних, Здислава Сточкевича. Арештоване то стоїть в звязи з відкритем величезного обманьства, якого допустили ся підприємці Розенбавми, що винаймили були вируб лісів державних. Здислав Сточкевич есть від року спенсіонований на основі дисциплїнарного доходженя і в наслідок того не позіставав вже в службі.

— **Огні.** З Коломиї доносять: Вчера о 4-ій год. рано вибух в міскій пропінациї в ринку великий огонь. Цілий магазин горівок і спіритусу станув в полумінї, а огонь обняв й сусїдну каменицю, в котрій містить ся дрогерия п. Туржаньского. О 5 год. рано настали дві дуже сильні експльозиї. Огонь ще й доси не можна було угасити. — В Дрогобичи вибух грізний огонь з ночи з 10 на 11 с. м. в новій каменици Цукербергів, де містить ся дентистичне заведене дра Фрідлендера. Сторожі пожарній удало ся огонь в короткім часї угасити.

— **Злодійска трійка,** що приїхала на гостинні виступи зі Львова до Станиславова, пробовала в ночи в пятницю на суботу вломити ся до банкірскої контори п. Корнблїта, положеної в партері, звідки була би вдаєсь, як би їй була удала ся штука, добула ся до каси філії австро-угорского банку на першім поверсї. Злодії закрали ся були до пивниці, де вже вибили були в склепінію значний отвір до контори Корнблїта і добували ся вже до підлоги, коли їх роботї перешкодили два робітники, що зносили яблока до пивниці. Вломники кинулись на них, загасили їм сьвітло, а відтак повтїкали, лишивши свої знаряди. Повідомлена о тім полїция пустила ся в погоню за злодіями і прихопила в готели одного з вломників, Едмунда Васьневского, котрий приїхав до Галичини аж з царства польского, а на стациї в Єзуполи арештувала двох его спільників Яна Лїтвіна і Мечислава Готвальда зі Львова. При Васьневскім знайдено всїлякого рода свердлики, ножі, витрихи, машинки до верченя і инші прилади потрібні до его злодійского фаху, а крім того ще й набитий револьвер. Лїтвін і Готвальд випирають ся, мов би були спільниками Васьневского. Всї три вломники суть мужчини високого росту, сильні і з поверховности подобають на елєгантів. Прилади злодійскі носили в собою в елєгантних, дорогих торбинках шкіряних, а крім того мали в них ще чисті ковнїрики, маншети і щітки до чищеня одіня. Елєгантних панів злодіїв переслухувано цїлу ніч, а відтак відставлено їх до суду, де їх відфотографовано.

— **Добродій і приятель в гробі.** В Парижи помер недавно тому великий богач, мілїонер, Жид Даниіл Озіріс, котрий половину свого майна 25 мілїонів записав інститутови Пастера, з тим призначеньем, що проценти від того капіталу мають уживати ся між иншими на висліджене причин хороби рака і придумане ліку на ту хоробу. Крім того поробив він ще й богато инших записів на артистичні і добродійні цїли. Колишнїй банкір мав видко фантазию і хотів, щоби она ще й в гробі по нїм лишила ся; він зробив запис, на який доси не здобув ся ніякий мілїонер-добродій: він записав в своїй родинній гробници кілька місць для своїх найблизших приятелїв з тим, щоби они знали, що він буде їм рад навіть в гробі побіч себе.

— **Як перскі посли роблять обструкцию.** Ми Европейцї любимо чванити ся нашою культурою і дивимо ся згорда на орієнталів, коли тимчасом тоті орієнтали можуть нам в многім за примір служити. Перска конституция ще дуже молоденька, а вже перскі посли показали, як можна дуже успішно робити обструкцию. Члени перского парляменту, невдоволені з правительства, що оно собі їх легковажить і занадто слабо боронить независимости Персиї від російских і анґлїйских впливів, постановили однодушно робити обструкцию, але не так як у нас: дерти ся, верещати, свистати, пищати; свою постанову виконували они в той спосіб, що сходили ся до парляменту на засїданя, сідали на диванах і — мовчали. Мовчали цїлими днями і постановили доти мовчати, аж шах і его міністри зложать таку заяву, котра би всїх послів вдоволила. Та й домовчала ся, як видко із слїдуючої депеші, яка наспіла вчера з Тегерану, столиці Персиї: „Шах надіслав вчера вечером парляментови письмо, в котрім обіцює сповнити всї бажаня народу і призволює виразно на то, щоби правительство краю називано „конституцийним“. Але видко, що й нарід постояв за своїми послами, бо згадана депеша подає: Зміст того письма телеграфовано до Тебріс (другого найбільшого міста в Персиї), де товпи народу обсадили були арсенал і замкнули бюра адміністрациї. Тепер настав вже там спокій“.

— **Самоубийство.** В Ярославі відобрав собі житє вистрілом з револьвера в голову маніпуляцийний ад'юнкт дирекциї скарбу, Михайло Стецяк. Самоубийник не погиб однак відразу, лиш мучив ся ще 14 годин. В листах полишених до кількох осіб подав за причину самоубийства невзгодини родинні. Кажуть, що Стецяк був маючим чоловіком і перед самоубийством попалив всї гроші, оставивши лиш 1000 корон на кошти похорону.

Телеґрами.

Будапешт 13 лютого. (У. Б. Кор.). Полїция викрила, що в міністерстві торговлї вкрадено важні акти. Пос. Жольтан Лендель, в котрого руки тоті акти дістали ся, казав їх відфотоґрафувати, щоби евентуально ужити їх в процесї о клевету, який виточив против него бувший міністер справедливости Польоний. Лендель заперечує, мов би був ініциятором крадежі тих актів, або мов би то через позискане тих актів допустив ся чого заслугуючо на кару. Одного з підурядників в міністерстві торговлї, іменем Гайду, арештовано.

Станиславів 13 лютого. Загальний рух на шляху Хриплин-Бучач, лїнія Станиславів-Гусятин заведено дня 12 с. м. на ново поїздами 1227 і 1280.

Льондон 13 лютого. В парляментарних кругах думають, що правительство наміряє обмежити право „вета“ висшої палати, але ще не рішило ся, в якій формі має то предложити. Наради над адресою у відповіди на престольну бесїду потягнуть ся що найменше до 15 с. м. Між иншими прийдуть під наради: справа палати льордів, справа заосмотреня на старість а може також справа фіскальна і справа ірляндска.

Женева 13 лютого. Трох Ґрузинів, котрих виданя зажадали власти російскі на основі того, що они брали участь в рабунку в урядї скарбовім в Душт на Кавказї випущено на волю, позаяк трибунал союзний в Льозані ухвалив не видавати їх яко політичних виновників і розпорядив телєґрафічно пустити їх на волю.

Ню-Йорк 13 лютого. Межи островами Блек Айленд а Ред Айленд наїхав пароход „Ляршмон“ на другий пароход, при чім майже всї подорожні згинули. Часть подорожних утопила ся, а другі в наслїдок морозу померзли на лодках ратункових.

Ню-Йорк 13 лютого. Після послїдних вістий із 150 до 200 подорожних розбитого корабля, виратовало ся 19.

Ню-Йорк 13 лютого. 19 розбитків з парохода „Ляршмон“ прибуло на 5 лодках і 4 тратвах збитих з дошок розбитого корабля до Блек Айленд. Они привезли рівночасно тїла 11 осіб. На мори мусїли они перебути страшну бурю.

Сідне 13 лютого. (Нім. Тов. кабль.) З огляду на то, що джума ширить ся щораз більше, власти були змушені поробити острійші зарядженя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 12 лютого:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·65 до 7·85; жито 5·80 до 6·—; овес 7·40 до 7·60; ячмінь пашний 6·40 до 6·70; ячмінь броварний 6·70 до 7·40; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до варения 8·50 до 9·50; вика 6·— до 6·25; бобик 5·90 до 6·—; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 70·—; конюшина біла 25·— до 40·—; конюшина шведска 60·— до 75·—; тимотка 26 — до 32·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).